

MIJN VERLOSSER LEEFT

 Paasgroeten aan u allen vanmorgen. Erg blij om vandaag hier in de tabernakel te zijn, tijdens deze geweldige herdenkingstijd van Pasen. De Here heeft ons een prachtige dag voor deze aanbidding gegeven. En we zijn vanmorgen hier om de grootste gebeurtenis die ooit in de wereld plaatsvond te vieren, de opstanding van onze Here Jezus. Hij was groot in Zijn dood, maar mensen kunnen sterven, maar er was nooit een mens die uit de dood kon opstaan, behalve Hij. En daar is waar onze hoop vanmorgen ligt, in de opstanding van onze Here.

² Toen ik vanmorgen binnenkwam, door het gangpad naar voren liep, stopte ik daarachter enkele ogenblikken om te kijken. Keek rond over het gehoor en ik dacht: “De mensen zijn vanochtend vroeg opgestaan, in afwachting, om te komen en de Woorden te horen lezen en de lofzangen te horen zingen. En het is een herdenking aan Iemand Die ons leven vandaag in Zijn hand houdt.” Ik dacht aan de gezichten die ik jaren geleden op de vroege morgen zag. Zij liggen hier rondom op deze begraafplaatsen, wachtend tot hun opstanding plaatsvindt.

³ Terwijl ik daaraan dacht, wel, het brengt ons op deze gedachte dat wij vandaag hier zijn. Wij weten gewoon niet op welk moment we naar de plaats van—van waar zij vanmorgen liggen, gebracht zullen worden. En dan, terwijl we dat voor ogen houden, wat voor soort mensen zouden we moeten zijn en hoe zouden we deze opstanding van vandaag moeten benaderen?

⁴ In het Boek van—van Job, in het 10de . . . 19de hoofdstuk en het 25ste vers, deze paar Woorden:

. . . ik weet: mijn verlosser leeft, . . .

⁵ Was Jobs profetie en zijn woorden, nadat hij deze dag gezien had waarop we vandaag aanbidden, in aanbidden, de opstanding.

⁶ Ik . . . terwijl ik delen van de wereld doorkruis en verschillende vormen van religie zie en de verschillende fases van aanbidding, zou het een lange tijd nemen, om te gaan, om te proberen om de verschillende uitzonderlijkheden van religies van deze wereld uit te leggen.

⁷ Maar vandaag, wetende dat we een geweldige dag voor ons hebben, en dat we hier vanmorgen samen zijn gekomen, slechts voor enkele ogenblikken voor deze aanbidding vroeg in de morgen. We zullen dan naar onze huizen terugkeren en terug zijn voor, waar wij vandaag op vertrouwen, een genezingsdienst.

⁸ We hebben het nooit gehad, behalve ongeveer twee of drie keer, sinds we op de . . . in de diensten zijn—zijn geweest. Omdat, gewoonlijk als we naar de tabernakel komen en onder onze eigen mensen hier, lijkt het net of de zalving van de Heilige Geest hier gewoon niet juist komt, omdat het thuis is. Eens was het er, en daar bij de Jeffersonville High School; en toen was het eens hier in de tabernakel.

⁹ En sinds ik vanmorgen wakker werd . . . Ik ben schijnbaar een beetje laat binnengekomen, maar dat was voor een doel. Ik werd vanmorgen ver voor het dag werd wakker en wachtte.

¹⁰ En ik geloof gewoon dat we vandaag een geweldige dienst tegemoet zien, in de genezingsdienst. En de jongens, wij gaan hun nu de kaarten geven en zij zullen ze vanmorgen om negen uur uitgeven, voor de komende genezingsdiensten. Ik geloof dat de Here ons een geweldige tijd gaat geven.

¹¹ Dus zullen we Hem aanbidden in gebed en in lied en het spreken van het Woord en dan proberen om vandaag, vanmorgen om zeven uur hier vandaan te zijn, indien mogelijk, zodat iedereen terug kan komen en voldoende tijd heeft om zich voor de dienst klaar te maken.

¹² De gebedskaarten zullen precies om negen uur uitgegeven worden, zodat het de rest van de diensten niet zal hinderen.

¹³ Dan zijn er vanavond natuurlijk ook de doopdiensten. We wensen dat ieder van u deze bijwoont, de vreemdelingen in onze poorten, enzovoort. We zijn zo blij om u vanmorgen hier te hebben, deze zonsopgangsdienst bij te wonen en de tabernakel gevuld.

¹⁴ Nu, over de verschillende gedachten nu vandaag, over religieuze aanbedding. Op veel plaatsen aanbidden ze de voorouders die al heengegaan zijn. Bijvoorbeeld, als we vanmorgen naar China zouden gaan en het Woord van God spreken, of Japan, zouden zij zich afvragen over welke god u zou spreken, omdat iedere persoon die sterft een god is zodra hij sterft. En als we gaan naar waar de Boeddha-aanbidders, of het andere, de mohammedanen, zij geloven niet dat Christus uit de dood opstond. Ze geloven zelfs niet dat hij stierf. Ze zeggen: "Hij besteeg een paard en reed weg en ging naar de Hemel."

¹⁵ Maar vandaag hebben wij werkelijk de Waarheid en het Licht des Levens. Er is vandaag geen twijfel in mijn gedachten, als een—een Evangelieprediker van het Christendom. Ik heb totaal geen twijfel in mijn gedachten, geen enkele twijfel, maar dat we absoluut zeker de verzegelde Waarheid hebben. Die andere religies mogen in orde zijn, maar wij hebben de Waarheid.

16 Als we vandaag opmerken, dat, let op de seizoenen. Zeker maakte de grote God des Hemels, Die heel de hemel en aarde maakte. . . Als u kunt zien hoe Zijn gedachtengang was, hoe Hij het najaar heeft, de dood; dan het voorjaar, de opstanding. Teneinde, u moet sterven, teneinde de opstanding te hebben.

17 Het is door dood dat altijd leven teweegbrengt. U leeft slechts door dood. Hebt u er ooit bij stilgestaan, dat het menselijk ras leeft door dood? Iets moet sterven zodat u kunt leven; voedsel. Plantenleven, dierenleven, alles sterft. En door die dood eten wij het voedsel. En het voedsel dat wij eten, de dode substantie van iets anders, produceert de levende bloedcellen die in ons lichaam komen. Dus wij leven slechts en groeien en ademen en eten, door een leven, en nu. . . en door dood. En we hebben dan dood nodig, om leven te produceren.

18 Nu, deze boodschap die vanmorgen aan ons werd voorgelezen, wij zouden het de grote opdracht noemen, want het was de laatste opdracht die onze Here aan Zijn discipelen gaf. "Om te gaan in de gehele wereld en deze heerlijke goede tijding van de opstanding aan de gehele wereld te verkondigen, als een getuigenis." En dan zou Hij terugkeren. En dat: "Tekenen en wonderen zullen gepaard gaan met deze Boodschap die gepredikt zou worden."

19 En vandaag, in de landen, vinden we zelfs onder de Christelijke religie, dat we de mensen in Amerika aantreffen, velen van hen, met alle mogelijke respect daarvoor, proberen wij ook grote kerken en kathedralen en grote programma's enzovoort te vinden. Op Pasen, vandaag, worden de grote kerken en kruisen opgepoetst voor deze geweldige dienst van Pasen. En vandaag zullen letterlijk tienduizenden en miljoenen dollars aan paasbloemen enzovoort worden besteed, om op de altaren te zetten om deze grote kerken en kathedralen die we vandaag hebben, te versieren.

20 En in Rome, het hoofd van de katholieke kerk, daarin. . . zij. . . dat grote lijkenhuis, de Sint-Pieter, waar dode mensen begraven zijn. Ze houden er in de katholieke kerk van te zeggen dat: "Wij hebben het, omdat wij hier het lichaam van de Heilige Petrus hebben liggen. Wij hebben het lichaam van verschillende apostelen en discipelen en grote mannen die gestorven zijn en zijn. . . Hun lichamen zijn hier begraven." En zij kijken daarnaar alsof dat één of andere betuiging van hun fase van religie was, dat zij God hebben.

21 Maar het is altijd mijn standpunt geweest vrienden, dat die dingen niets betekenen. Het is niets. Ieder mens kan sterven en in de grond liggen. Maar Wat daaruit opstond, is wat wij vandaag aanbidden: een levende, opgestane, opgevaren Here Jezus, Die vandaag leeft. Vele mensen kunnen sterven.

22 Afgelopen vrijdag kropen er mensen op hun knieën de trappen op van het Vaticaan. En vele mensen gingen naar binnen en vierden het sterven, wat was de...een groot en tragisch iets dat met Christus gebeurde. Maar Hij moest dat doen teneinde te bewijzen dat Hij Christus was.

23 Maar vandaag is het de dag, de opstanding, dit bezegelde het voor altijd. Nu, Hij is niet dood. Hij leeft vandaag, leeft in elk hart en elke persoon.

24 Mensen uit vroegere tijden, zoals zij uitkeken naar deze dag, de oude aartsvaders daar in de Bijbel; Abraham, Isaak, Jacob, Job. Velen van de oude aartsvaders keken uit naar de tijd dat Christus uit de dood zou opstaan.

25 Ik denk aan Job, degene waarover wij enkele ogenblikken geleden lasen, keek uit naar deze morgen. Toen hij oud was, op hoge leeftijd, en zijn vlees gewoon van zijn lichaam viel door zweren. Zijn hart was gebroken van verdriet. En elk sterfelijk deel van zijn wezen kwijnde weg.

26 En een groot man als hij, die een grote indruk maakte op de wereld in zijn dag; en te zien dat alles wat hij was—hij was en de grootheid. Hij zei dat hij naar de steden in het oosten zou gaan en de vorsten zouden voor hem buigen, vanwege zijn wijsheid.

27 Maar hier was hij, ten einde raad. Alles was weg, ogenschijnlijk. Zijn lichaam was weg. Zijn bezit was weg. Zijn kinderen waren weg. Alles wat hij had was weg.

28 En toen kwam God in Zijn barmhartigheid neer tot Job en Hij gaf hem nog een zintuig, zodat hij zijn ogen kon openen en de dag kon zien waarop er een lichaam zou zijn dat hij zou ontvangen. Hij wist dat er Iemand zou komen, een Rechtvaardig Iemand, Die in zijn plaats zou staan, Die het lichaam uit de dood zou doen opstaan, en zou...Hij zei: "Ik weet dat mijn Verlosser leeft." Ik houd van die positieve woorden waarmee hij sprak.

29 Niet: "Ik hoop het. Ik heb een gevoel dat het er zal zijn." Dat is zo ongeveer de houding van velen vandaag: "Ik heb de hoop dat op een dag..."

30 Maar Job had meer dan dat. Hij zei: "Ik weet dat mijn Verlosser leeft", de positieve kant daarvan. Niet meer in het negatieve. Het is alles positief.

31 En als vandaag, als we slechts een kruis bovenop de kerk hebben, om te tonen welke...Dat is in orde, dat Christus... Wij geloven in Christus' dood, begrafenis en opstanding. Als we slechts enkele dode lichamen van stof onder de kerk hebben liggen, waarin sommigen van de heilige mensen werden begraven, dat dat...we dat slechts als hoop hebben, dan zijn we de ellendigsten onder alle mensen.

32 Maar wat zijn we vandaag dankbaar! Wij hebben niet de dode lichamen, maar wij hebben de opgestane Geest van de Here Jezus Christus, dat Hij uit de dood opstond, triomferend.

33 Het is niet langer meer: “Ik vermoed het.” U zou naar een kruis kunnen kijken en “het vermoeden”. U zou naar een lichaam dat in de grond ligt kunnen kijken en zeggen: “Ik vermoed het” en “ik hoop het”.

34 Maar als het visioen dat Job trof ooit werkelijkheid is geworden, de opstanding van de Here Jezus door de Heilige Geest in het hart, dan hebt u: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”

35 Alle schaduwen zijn verdwenen, alle oude duisternis van “hoop het” en “misschien wel” en “wij vertrouwen dat het op die wijze zal zijn”. Het is allemaal verdwenen, voor iedereen die ooit zijn hart tot een graf voor de Here Jezus Christus heeft gemaakt.

36 Gestorven met Hem, begraven met Hem en opgestaan met Hem! Verrezen met Christus in de opstanding! Deze nieuwe hoop die God vandaag in onze harten heeft geplaatst, deze nieuwe zekerheid! Het is de hoop voor diegenen die uitzien naar de tijd. Maar als een man of vrouw ooit opnieuw is opgestaan, dan is het een “het weten” nu. “Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Waarom? Hij leeft in mijn hart.”

37 Is het niet wonderbaar vandaag dat alle schaduwen verdwenen zijn? Alle...“Nou ja, ik hoop dat ik in de opstanding zal komen.” Niet meer “hoop”. Wij hebben de zekerheid! Dat is alles. Wij weten het. Niet langer “hoop het”.

38 Omdat iets in ons leven gebeurde dat alle schaduwen wegnam, toen Christus, de Opgestane, tot onze zondige toestand kwam, waarin wij waren. En de oude dingen stierven af in de kruisiging met Hem, bij het altaar. En wij zijn opnieuw met Hem opgestaan en leven met Hem en regeren met Hem. “En nu gezeten in Hemelse gewesten in Christus Jezus.” Wij zijn al met Hem opgestaan. De opstanding is al voorbij, voor zover het ons betreft, omdat wij nu met Christus zijn opgestaan. Amen. “Gezeten in Hemelse gewesten in Christus Jezus.”

39 Niet meer ernaar “raden”. Het is allemaal voorbij. Amen. Daar hou ik gewoon van. Geen “hopen” meer, geen “wensen” meer, geen...O, het is voorbij.

“Wij zijn nu met Hem opgestaan, gezeten in Hemelse gewesten.”

40 En nu, en in en boven dit, aan de Gemeente! U zegt dan: “Broeder Branham, wat betekent het dan, dat wij ‘het Evangelie moeten prediken?’” Dat is onze volgende hoop. Dat

is onze volgende zaak. Nadat wij met Hem zijn opgestaan, hebben wij de grote opdracht om de gehele wereld in te gaan en deze tijding aan de anderen te brengen.

⁴¹ Wat een prachtige morgen, toen Maria Magdalena, Maria de moeder, die vroege morgen bij het graf kwamen, zich afvragend: “Wie zou de steen van het graf kunnen afwentelen? Wie zou in staat zijn om de steen weg te halen?” Ze gingen verder, voorwaarts, door geloof, gelovend. En toen de morgen aanbrak, stopten de roodborstjes enzovoort met hun geroep. En allereerst bescheen de morgenster de weg, en zeilde als een grote meteoor over de aarde en hing boven het graf waarin Hij was. En daar stond een Engel en wentelde de steen af.

⁴² En Hij stond op uit het graf, zegeviering over dood, hel en het graf. En zei: “En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.”

⁴³ En vandaag leeft Hij oppermachtig in ons leven en we gissen er niet meer naar. Ik denk dat Pasen een van de geweldigste tijden is. Als er ooit een tijd is geweest dat volle Evangelie-, pinkster-, wedergeboren-, bekeerde mensen, de lofprijzing aan God behoorden uit te jubelen, dan is het op een Paasmorgen, wanneer ze weten dat dat een herdenking is van wat er met hen gebeurd is. “Eens dood, in zonde en overtredingen; nu opgestaan, gezeten in Christus, in Hemelse gewesten, wetend dat onze Verlosser leeft.”

⁴⁴ David, de profeet uit vroegere tijden, zei: “Daarom zal ook mijn vlees nog een schuilplaats vinden in hope, omdat Gij mijn ziel niet aan het dodenrijk zult overlaten, noch uw heilige ontbinding doen zien.” Sprekend van de opstanding, dat God Christus zou doen opstaan volgens de Schriften.

⁴⁵ En wij, met Hem opgestaan vandaag, zijn positioneel gezeten met Hem; en nu klaar voor het komen van de Opname, wachtend op die geweldige tijd. “Ons vlees zal een schuilplaats vinden in hope.” Wij weten het. Er is geen spoor van twijfel in mijn gedachten vandaag. Er is geen spoor van twijfel in de gedachten van welke persoon dan ook hierbinnen, die ooit wedergeboren is, maar dat ze daar zullen zijn is net zo zeker als er een Hemel hierboven is. U moet het zijn. Elke belofte daarover is juist. Dat is alles. Weest slechts opgestaan met Hem; en dan zult u met Hem leven, Hem liefhebben, samen gezeten in Hemelse gewesten, wachtend op die geweldige tijd.

⁴⁶ Nu, de grote opdracht was, om te gaan in... Nadat Hij opgestaan was uit de dood, toen Hij... De grote opdracht was, om “in de gehele wereld te gaan en het Evangelie aan de ganse schepping te verkondigen”. Elk schepsel moest het Evangelie horen. Dat is vanmorgen de opdracht aan de Gemeente, dat elk schepsel het Evangelie zal horen. Dan, als elk schepsel het Evangelie gehoord heeft, dan zal Jezus terugkomen.

47 Hebt u er ooit bij stilgestaan vanmorgen, aangaande het terugkomen, dat is, dat het zichtbaar geworden was? Hij is nu al met ons hier. Hij . . . wij, op een dag . . . Nu vandaag, stel u gewoon voor dat Zijn Tegenwoordigheid hier vandaag is. De Here Jezus is in een andere wereld, of een andere dimensie, vandaag precies hier in Geestvorm. Zijn Geest vermengt zich met onze geest. Onze ogen kunnen Hem niet zien, omdat zij nu nog lichamelijk zijn, tenzij er iets zou gebeuren waardoor wij een visioen zouden kunnen zien. Maar Hij is hier net zo zichtbaar, net zo werkelijk als Hij was op de dag dat Hij tot Maria sprak bij het graf, of toen hij Kleopas ontmoette op zijn weg naar Emmaüs. Zijn Tegenwoordigheid is hier.

48 Het kan gevoeld worden met die, gevoeld met die innerlijk lading die binnenin het menselijk lichaam is, de nieuwe Geboorte genaamd. De ziel is tot Hem aangetrokken. En een enkele keer, als u uw gedachten op Hem laat concentreren, in Hem gelooft; na een tijdje, Iets, een werkelijkheid, u kunt Iets over uw wezen voelen bewegen. Dat is de betuiging van Zijn opstanding.

Het is niet een “het vermoeden”. Het is niet “ik hoop het”.

49 Maar voor elke persoon die wedergeboren is, is het een “weet het”. Het is . . . u weet het. Het is precies daar en als u met Hem in contact komt . . . Ik heb heiligen zien zeggen: “O, kunt u . . .” De Tegenwoordigheid van de Here is nabij. Ze zeggen: “Hoezo, er is Iets!” Wel zeker. Hij is daar. Daarboven . . . Hij is opgestaan uit de dood en Hij staat vlakbij u.

50 Nu, op een dag als wij met Hem zullen zijn; deze geesten hierbinnen, die die Geest kunnen voelen, dringen Daarin. Dan, bij de opstanding, als Hij Zichzelf zichtbaar maakt, zullen wij zichtbaar gemaakt worden en net zo’n lichaam hebben als Zijn Eigen heerlijk lichaam. Want als wij uit de geestenwereld komen, zal Hij ons bij Hem brengen. “Allen die in Christus gestorven zijn zal God met Hem in de opstanding brengen.” O, wat een verduidelijking! Wat een gezegende zaak!

51 O, als ik dit niet zou nemen . . . O, als ik koning over de gehele aarde gemaakt kon worden en een miljoen jaar te leven gegarandeerd kreeg, zou ik geen jaar van aanbidding van de Here nemen en de dingen die ik het afgelopen jaar heb gezien en van God heb geleerd, voor al de rijkdommen van de wereld. Deze gezegende hoop! Na die één miljoen jaren, of wat het ook zou zijn, zou ik ophouden te bestaan.

52 Enige tijd geleden zaten broeder Cox (die nu achterin het gebouw staat) en ik op een . . . De oprijlaan komt tot aan het huis en wat afgebokkelde steen lag op de weg. Daarin was een kleine fossiel van een of ander zeedier of zoiets, dat vele, vele jaren geleden leefde. Ik zei: “Kijk naar dit ding hier.”

53 En broeder Cox zei: “Broeder Branham, ik vraag me af hoe oud dat werkelijk is.”

54 Ik zei: “Welnu Broeder Cox, het is misschien, chronologen zouden zeggen, tot vele miljoenen jaren oud; ver voordat deze aarde ooit door menselijke wezens bewoond werd en de wateren de aarde bedekt hadden. Die dieren leefden misschien vele, vele, vele miljoenen jaren geleden. Maar ik. . .”

55 Hij zei: “Kijk Broeder Branham,” zei: “is het menselijk leven niet zo kort, vergeleken met dat leven? Bedenk gewoon dat dat fossiel nog steeds bestaat na miljoenen jaren.”

56 Ik dacht: “O,” ik zei: “Broeder Cox, er zal een tijd zijn dat dat fossiel er niet meer zal zijn. Er zal geen spoor meer van over zijn. Maar omdat Hij uit de dood opstond, zal ik leven en zult u leven, voor altijd, en gedurende ontelbare eeuwen.”

57 Wanneer alle fossielen verdwenen zijn en alle oude tijden voorbij zijn en de schaduwen gevallen zijn, zullen wij voortleven, voortleven en voort, voor altijd. Want door de opstanding van de Here Jezus Christus te accepteren, worden wij onsterfelijke wezens, zuchtend in de Geest, wachtend op de tijd van onze bevrijding, zodat wij ook met Hem in Zijn gezegende Tegenwoordigheid zullen zijn, om voor altijd te leven. Wat een wonder! Geen wonder dat het de harten van de mensen heeft beroerd! Geen wonder dat het mensen tot aanbidden heeft gebracht.

58 Geen wonder dat mensen vandaag op hun knieën zullen kruipen en stenen aanraken en op kruisen wrijven, en—enzovoort, omdat iets binnenin hen, iets diep in de menselijke ziel het uitschreeuwt naar iets dat zij niet kunnen vinden. “De diepte roept tot de Diepte.” En als er een diepte is die roept, moet er ook een Diepte zijn om het te beantwoorden. Die moet er gewoon zijn.

59 Zo zeker als die warme zon over de velden schijnt, als die door de winterse kou vernietigd zijn, dan moet er wel. . . Die zon is hier voor een doel geplaatst. Daar ergens onder, onzichtbaar voor het menselijk oog, is vegetatie en leven, dat weer uit zal sprouiten, omdat de zon voor precies datzelfde doel werd gezonden.

60 En net zo zeker als het Zoon Licht van God in het menselijk hart schijnt, is daar een klein verborgen iets dat de mens niet kan uitleggen. Het roept het uit. Het moet er ergens zijn. Ik denk daaraan en mijn hart beeft van vreugde, om te weten dat wij vandaag het allerhoogste bewijs hebben, dat Christus opgestaan is uit de dood.

61 Nu, en ik denk ook aan de tijd van het Oude Testament toen zij uitzagen naar de komst van de Here Jezus toen zij hem verwachtten en aanbaden, aan zelfs de gedachten eraan.

Er was iets in hen dat het uitriep: “Een diepte roept tot een Diepte”, wachtend op een tijd, uitzierend naar de tijd waarop Jezus zou komen.

Nu vandaag, nadat Hij is gekomen . . .

⁶² Nu, vroeger probeerde Satan daar de ogen te verblinden van diegenen die er verlangend naar uitzagen, door hen te vertellen dat er niet zoiets was. Maar op een of andere manier, buiten alles wat we vanmorgen kunnen zeggen, maar toen de Heilige Geest aan hun hart trok en hun een honger en een dorst gaf, dat er een Rechtvaardig Iemand op komst was.

⁶³ Job, nu bedenk, vierduizend jaar . . . Vierduizend jaar voor het komen van de Here Jezus, zag Job de opstanding. En toen hij het door een visioen zag, dat het zou zijn, vierduizend jaar voordat het gebeurde, had hij de verzekering, dat: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft en in de laatste dagen zal Hij op de aarde staan. Ofschoon de huidwormen dit lichaam vernietigen, toch zal ik in mijn vlees God zien; Die ik zelf zal aanschouwen; Die mijn ogen zullen zien en niet een vreemde.” Er was een diepte roepend tot de Diepte, in Job.

⁶⁴ Satan zou het mogen proberen uit te roeien met de dood. Hij zou mogen zeggen: “Ja Job, je gaat in het graf. Huidwormen zullen je lichaam nemen.” Dat is juist. Wij weten dat.

⁶⁵ Maar Job zei: “Ik zal in de laatste dagen met Hem staan.” Hij had de zekerheid, dat hij daar zou zijn, want er was iets in Job dat hem dat vertelde. En terwijl Satan zijn best deed het uit te roeien met de dood en alles, keek Job ernaar uit om het te zien. Stierf in het geloof, gaf de geest; verrees weer met Christus op paasmorgen, is vandaag onsterfelijk onder de mensen! Halleluja! Merk op. Geen wonder dat de Engelen Wezens kunnen zingen: “Halleluja!” Weet . . .

⁶⁶ Nu zouden er vandaag sommigen mogen zijn, wij zouden op kruisen mogen wrijven, wij zouden op beenderen van dode mensen mogen wrijven; het zijn menselijke harten die naar iets uitroepen. Dat doen ze. Er is iets in hen dat schijnt te . . . Omdat ze menselijke wezens zijn, willen ze . . . Ze weten dat er ergens iets is, groter dan wat zij er ook maar over weten, en ze zoeken ernaar, zoeken ernaar. En ze proberen het te vinden door beenderen van dode mensen te aanbidden, door op kruisen te wrijven, door grote kerken te bouwen.

⁶⁷ Maar o, aan die gezegende hoop vandaag, aan die gezegende zekerheid, dat elk mens die ooit in contact gekomen is met de opstanding, zonder een spoor van twijfel weet dat Christus uit het graf is opgestaan en wij met Hem zijn opgestaan. Wij zijn vanmorgen met Hem opgestaan. Dat, zie, het is geen . . .

⁶⁸ Het is een honger, ieder van u die tot Christus komt. Voordat u de Heilige Geest ontving, hongerde en dorstte u.

U deed iets. U zocht. U las de Bijbel. U hilde. U deed alles wat er gedaan kon worden. U zou rozenkransen mogen hebben opgezegd. U zou rozenkransen mogen hebben herhaald. U zou allerlei soorten religieuze handelingen mogen hebben verricht. U zou gestopt mogen zijn met het eten van vlees. U zou sabbatdagen mogen hebben gehouden. U zou al deze religieuze dingen mogen hebben gedaan waarvan de wereld vandaag spreekt.

⁶⁹ Maar als u zich ooit één keer overgaf aan een kruisiging, komt er een opstanding. Dat geeft u de zekerheid van “ik weet dat mijn Verlosser vandaag leeft!”

Die gezegende zekerheid, Jezus is mijn!
 O, wat een voorsmaak van Goddelijke
 heerlijkheid!
 Erfgenaam van redding, verworven door God,
 Geboren uit Zijn Geest, gewassen in Zijn
 Bloed.

⁷⁰ Dat is het goede nieuws. Dat is het algemene bevel. Dat is de grote opdracht, dat wij “in de gehele wereld zouden gaan en het Evangelie prediken”. Geef Het aan de mensen, “in de kracht van de opstanding”. Nu, vertrouwend dat. . .

⁷¹ Nu, onze tijd is zo ongeveer op wat betreft deze korte ochtendtoespraak met elkaar. We moeten nu over enkele uren prediken, om terug te zijn om de paasdienst vandaag te prediken.

⁷² Maar vandaag, in deze korte toespraak, wat een wonderbaar gevoel! Wat een wonderbaar samenzijn! En ik geloof vandaag met heel mijn hart dat deze kleine oude tabernakel het directe bewijs zal zien dat Jezus Christus uit de dood opstond, zichtbaar voor hun ogen; God die de zieken geneest en de grote tekenen en wonderen doet, die de grote opdracht omvatten. De grote verzoening die op Golgotha gedaan was, omvatte deze dingen. En voor mij is het het onfeilbare bewijs van Zijn opstanding.

⁷³ Nadat hij uit de dood was opgestaan, zei Hij: “Gaat gij heen in de gehele wereld en verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Deze tekenen zullen hen vergezellen die geloven.”

⁷⁴ En u kunt alle kathedralen hebben en al het wrijven en al het andere wat u wilt. Maar geef mij de opgestane Kracht, zodat ik de Here Jezus vandaag kan zien als de Lelie der Valleien en de Morgenster. Dat bezgelt het voor mij. En dan kan ik zeggen, met Job uit vroegere tijden: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”

Wat kan mijn zonden wegwassen?
 Niets dan het Bloed van Jezus.

⁷⁵ Wat kan mij weer gezond maken, van elke ziekte, wat ook maar, welke gebondenheid ik ook ooit maar in was? Niets dan het Bloed van Jezus en de Kracht van Zijn opstanding. Wat een wonderbaarlijke zaak! Ik hou van Hem. U ook? [Samenkomst: "Amen."—Uitg.] Gezegend zij Zijn heilige Naam!

⁷⁶ Nu, was Job teleurgesteld? Werd Job buitengesloten omdat hij dit geloofde? Nooit. Nooit. Werd Job voor de gek gehouden met wat hij zag, zijn openbaring? Misleidde de diepte die tot de Diepte riep, Job? Velen hebben het misschien gedacht in zijn dag. Maar o, hoe liep het uiteindelijk af? En Job, toen hij stierf, nadat hij een oude man geworden was, zegende God hem in het leven.

⁷⁷ Ik zeg u, kijk naar welke personen u ook maar wilt. Luister hiernaar, u mensen van de tabernakel en u, bezoekers bij ons. Wat voor leven u ook leeft, dat is wat voor leven u oogst. U, precies wat u zaait, zult u oogsten. Ik werd onlangs zesenvertig jaar. God heeft me lang genoeg laten leven om te zien dat u niet iets verkeerd kunt doen en het redden.

⁷⁸ U moet het juiste doen, omdat Christus uit de dood is opgestaan en Zijn ogen zijn op de Gemeente en Hij waakt over Haar en leidt Haar. Ga nooit tegen de gevoelens van de Heilige Geest in als Hij u zegt iets te doen. Het maakt niet uit wat de wereld zegt, u doet wat Hij zegt te doen. Hij zal de Waarheid altijd betuigen en de Waarheid recht houden.

⁷⁹ Nu, toen hij...toen deze grote profeet van de Here, Job, toen hij stierf en begraven werd. Nu gewoon wat aandacht voor...

⁸⁰ Ik wil de korte samenkomst nu gaan besluiten, zodat we ons naar huis kunnen haasten en weer terug kunnen komen voor de grote genezingsdienst. Ik...

⁸¹ Ik ben geen fanaticus. U weet dat ik dat niet ben. Of als ik het wél ben, weet ik het niet. Maar ik voel gewoon Iets binnenin in mij dat duwt en dringt. Ik geloof gewoon dat we vanmorgen iets groots tegemoet zien, voor de glorie van God. Ik zeg u, ik zou niet willen...O, tsjonge! Wat een...Om deze geweldige zaak te weten, dat Christus vandaag leeft! Waar rond de hele wereld, overal en elke religie, alles wat er is, het maakt niet uit wat, ook al zou de hele groep Het afwijzen; nog steeds leeft Hij voor mij. Hij leeft.

Dan zullen we zien of mensen in de steek gelaten worden die Dat geloven.

⁸² Job, toen hij stierf, werd hij daar in een—een akker begraven. En zijn graf werd bewaard.

⁸³ En toen dan de profeten uit vroegere tijden kwamen opdagen, Abraham. De geliefden uit de Bijbel, Abraham en Sara. Toen Sara stierf kocht Abraham een stuk grond vlakbij

de plaats waar Job begraven was en begroef Sara. Hij zei: “Ik ben een mede-erfgenaar met u daarginds.” O tsjonge! Ik hou daarvan, “Mede-erfgenaar”!

⁸⁴ Dat is hoe het vandaag is, sommigen van hen zeggen: “Wel Broeder Branham, bedoelt u dat u de baptistenkerk zou verlaten? Zou u *dit, dat, of iets anders* willen doen?”

⁸⁵ Ik ben een mede-erfgenaar met deze “heilige rollers” en ik—ik wil met hen zijn. Ik. . . Waar, zoals Ruth uit vroegere tijden zei: “Waar u. . . Uw volk is mijn volk. Uw God is mijn God. Waar u sterft, zal ik sterven. Waar u wordt begraven, zal ik worden begraven.” Ik wil zozeer aan mijzelf sterven, tot ik een nieuw persoon in Christus Jezus ben.

⁸⁶ Dus zij begroeven Job. En Abraham begroef Sara vlak naast zijn plaats. Iets in hen; dat instinct!

⁸⁷ “Goed,” zegt u, “nu, is er zoiets Broeder Branham? Nu, u ging door over verschillende religies. Zij lezen het ook uit een boek.” Dat is juist. Zij lezen het uit boeken.

⁸⁸ Maar dit is niet het lezen uit een boek. Dit is het Boek dat openbaar gemaakt wordt. Dit is het Woord. Het zaad begint te groeien, dat is: “Ik weet.” Als u alleen maar de letter leest, zult u zeggen: “Ik hoop van wel. Ik geloof van wel.” Maar wanneer het zaad tot Leven gebracht is dan weet u het. Amen. Amen. O, het is een “dat weet ik”.

⁸⁹ Job zei: “Ik weet!” “Ik had het gehoopt; ik geloofde erin; ik heb de offers gebracht; ik heb al deze dingen gedaan; ik had het gehoopt.” Maar toen het visioen kwam en hij het zag, zei hij: “Ik weet het.” Er is iets gebeurd.

⁹⁰ U kunt naar de kerk gaan. U kunt alle Apostolische Geloofsbelijdenissen opzeggen. En u kunt al deze andere dingen doen die religieus zijn. U kunt gedoopt zijn in elke vorm waarin u maar gedoopt wilt zijn. U kunt elk van deze dingen doen die u maar wilt. Maar totdat uw ziel opgewekt is met de opstanding van de Here Jezus, u. . . Al het “hopen” is dan verdwenen en een “dat weet ik” is binnengekomen. “Ik weet!”

Job zei: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”

⁹¹ Abraham zei: “Ik heb een zelfde soort visioen gehad. Toen daarginds op de berg, toen (Christus) God mij ontmoette, en gaf mij de. . . Zijn verlossende namen, als Jehova-jireh, Jehova-rapha, en al die; zag de dood, begrafenis en opstanding. Zag het en ik offerde het in mijn eigen zoon, toen ik kleine Isaak zag. De moeder van deze. . . Dode moeder hier haar jongen, toen ik hem mee de berg op nam, hem zijn eigen hout liet dragen, naar de top van de berg,” Genesis 22, “en daar. . . hij. . . ik legde hem op het altaar en zou zijn eigen leven nemen. Wetend dat ik hem had ontvangen als iemand uit de dood, geloofde ik dat Hij hem weer zou doen opstaan. En door deze

geweldige hoop die in mijn hart klopt, weet ik dat Hij zei dat Hij hem kon doen opstaan.” Ziet u? Het was een vooruitblik op de opstanding; hetzelfde wat Job had.

⁹² Dus zei hij: “Nu ben ik een mede-erfgenaar met Job, dus begraaft mij in dezelfde grond.” Dat is juist. Dus brachten zij hem daarheen, brachten Sara over en begroeven haar vlak naast Job. Abraham zei: “Nu, zijnde dat zij . . . Deze grond zou aan iemand anders verkocht mogen worden, of omdat u het aan mij gaf. Ik wil niet dat u het aan mij geeft. Ik wil ervoor betalen. Hoewel u het aan mij geeft, ik wil ervoor betalen.”

⁹³ En dat is de manier waarop elk mens die . . . “Door genade bent u gered, niet door werken”, niets dat u kunt doen. Maar als u ooit de gezegende opstanding in uw hart krijgt, wilt u het leven van een Christen leven, het volle verlangen van uw hart in u is om dat te doen wat juist is. O, ik houd er gewoon van! Het is niet dat u verplicht bent om *dit* te doen. Niet dat u het verplicht bent, maar er is iets in u dat maakt dat u het wilt doen. U wilt het doen. U doet het niet omdat het een verplichting is. U doet het uit liefde.

⁹⁴ U zegt: “Ik weet het. Wel ja, ik moet opstaan en de kinderen klaarmaken om vanmorgen naar de kerk te gaan. O, tsjonge!” Ziet u? O, tsjonge! U hebt de opstanding nooit aangeraakt.

⁹⁵ Broeder, als de opstanding in uw hart gekomen is, verlangt u om het te doen. Er is iets, dat u er gewoon niet bij vandaan kan blijven; iets vanbinnen.

⁹⁶ Job, toen hij dit zag! En Abraham zag het; hij begroef Sara naast Job. Kocht het veld aan, kocht het met zijn geld, zodat het verzekerd zou zijn. Bracht getuigen naar voren zodat hij ervan verzekerd was dat hij dit veld kocht voor een begraafplaats. En toen, Abraham zelf, toen hij stierf werd hij ook bij hen begraven in hetzelfde veld.

⁹⁷ Abraham verwekte Isaak. En toen Isaak stierf werd hij bij Abraham begraven; onder hetzelfde visioen, dezelfde gedachte, dezelfde “diepte roept tot de Diepte”, dezelfde “ik weet dat mijn Verlosser leeft”. Dezelfde zaak, hetzelfde bewijs.

⁹⁸ En dan, toen Isaak Jacob verwekte. En Jacob stierf, ver weg in Egypte, ver verwijderd van dit land.

⁹⁹ En hij was een kreupele man. Hij liep anders dan hij vroeger liep, omdat hij op een nacht met een Engel van God in contact gekomen was. En de Here raakte zijn heup aan en deed hem anders lopen. Hij had een bewijs dat hij God had vastgegrepen, en dat God hem had vastgegrepen. En dat is de manier, toen hij dat bewijs kreeg, die oude kreupele heup waarop hij daar liep, deed hem recht lopen.

¹⁰⁰ Aan één kant een grote opschepper, een grote . . . Nou, hoe hij in werkelijkheid heette, hij was een bedrieger. Hij werd

“bedrieger” genoemd. Het woord *Jacob* betekent eigenlijk “bedrieger”. En aan deze kant was hij een bedrieger; een grote, gezonde, sterke bedrieger.

¹⁰¹ Aan de andere kant, een mank lopende vorst die met God geweest was; aangeraakt, anders, had die gezegende hoop binnenin zich! Hij liep anders. Hij handelde anders. Hij leefde anders.

¹⁰² En toen hij klaar was om te sterven, ver weg in Egypte. Denk er nu over. Met die inspiratie vóór de opstanding, tot op zekere hoogte aan hem gegeven, voor de opstanding. Hij zei: “Ik weet dat er daarginds in Egypte iets staat te gebeuren, één. . . niet in Egypte; maar daar in het beloofde land, een dezer dagen. Dus precies op de plaats dat deze inspiratie. . . Kom hier, mijn jongen, Jozef”, die een profeet was. Hij zei: “Kom hier en leg je hand op dit “worstelen”, de plaats waar ik geweest ben. En zweer me, bij de God des Hemels, dat je mij hier niet zult begraven. Zweer dat je me hier niet zult begraven.” Want hij wist dat het van wezenlijk belang was dat hij vergaderd werd bij zijn volk.

¹⁰³ Dat is de reden vandaag dat wij willen zingen terwijl we onze hand op het ruw houten kruis leggen: “Ik zal de weg met de weinige verachten des Heren nemen; ofschoon Het bekritiseerd wordt, ofschoon Er grappen over worden gemaakt, ofschoon ik hier een geweldige, populaire kerel mag zijn.”

¹⁰⁴ Zoals toen op een dag een kleine goeie jongen hier door de stad heen liep en aardig populair onder de. . . enzovoort, de jongelui. Maar ik heb op een dag iets gezien, dat hier naarbinnen kwam. En ik nam de plaats van de manke kant, aan de andere kant.

¹⁰⁵ Bent u vanmorgen niet blij, dat u daarginds uw positie innam? Want er was iets in—in u! [Samenkomst zegt: “Amen.”—Uitg.]

¹⁰⁶ Een jongedame. . . Toen ik nog maar een jonge prediker was, predikte ik hier op een plaats, zij. . . had ik haar op een avond mee naar de gemeente genomen. Ze zei: “Billy, zullen we. . . kunnen we na de samenkomst naar de voorstelling gaan?”

Ik zei: “Ik ga niet naar voorstellingen.”

¹⁰⁷ Ze zei: “Nou,” zei: “zouden we—zouden we een—een ontmoeting kunnen hebben, of afspraakje, om uit te gaan naar een of andere dansavond die er gehouden werd?” En het meisje was een zondagsschoolonderwijzeres.

¹⁰⁸ En ik zei: “Wel, nee.” Haar broer was prediker. Hij woont niet erg ver hier vandaan. En hij. . . Zei: “Kunnen we naar een—een—een dansgelegenheid gaan?”

Ik zei: “Ik dans niet.”

109 En ze zei: “Nee?” Zei: “Waar heb jij toch ooit wat plezier?”

Ik zei: “Ga mee naar de gemeente, ik zal het je laten zien.” Amen.

110 Ik zal u zeggen broeder, wanneer ik die opstandings-, veranderende kracht van de Here Jezus Christus voel rondgaan door een menselijk lichaam, die die volmaakte zekerheid geeft, daar is meer vreugde in vijf minuten Daarin, dan er in al het wereldse plezier is dat gegeven zou kunnen worden. Die Opstandingskracht!

111 Welnu, die avond kwamen zondaars naar het altaar. Zij zat daar achterin en hilde ook. Ik zei: “Kijk nu zus, zie je waar mijn vreugde ligt?” Ik zei: “Ik ben nu gelukkiger dan alle dingen die jij in de wereld zou kunnen geven. De wereld en al haar kracht zou nooit de plaats van Dit in kunnen nemen.” Zielen zien komen, er is Iets daarin!

Zegt: “Welnu, wat is het? Daar heeft u niets mee te maken.”

112 O ja, dat heeft u wel. Het is de zaak van iedere man en vrouw die geboren is uit de Geest van God om Christenen in het Koninkrijk van God te zien komen. Het is uw plicht. Het is uw zaak. En wat een vreugde is het als het allemaal gebeurt, voorbij, welk een vrede ziet u. Ja.

113 Jacob zei: “Plaats nu je hand hierop en zweer dat je me hier niet zult begraven.” Dus namen ze hem en begroeven hem daarginds bij de rest van hen.

114 En toen—toen, Jozef, het kwam als het ware van Jacob naar Jozef. En toen Jozef daar in Egypte stierf, zei hij: “Nu, kijk, jullie moeten me hier niet begraven, omdat ik weet dat wij hier op een dag vandaan zullen gaan. Dus ik. . . Jullie moeten mijn beenderen gewoon boven de grond laten.” O tsjonge! “Ik wil elk getuigenis wat ik kan, geven, dat ik erin geloof.” Dat is juist. Zei: “Nadat ik gestorven ben, laat mijn beenderen gewoon daar als een getuigenis.” Ziet u? Wat is het? Hij had zoveel als Job kunnen zeggen: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft”, want hij had de hele zaak voor zich zien afspelen. Hij had het gezien, zoals Job.

115 Job zag het in een visioen. Abraham zag het door Isaak. En Isaak die. . . en Jacob, enzovoort. En Jacob had het door het worstelen gezien.

116 Nu, Jozef zag het door zijn eigen leven. Hij zag dat hij als een bijzondere jongen geboren was, dat hij een ziener was. Er was iets met hem; hij kon visioenen zien. Hij kon het niet begrijpen. Hij ging zelfs en zag. . . Vertelde zijn moeder en vader, toen zij hem probeerden terecht te wijzen, toen hij de schoven allemaal voor die van hem had zien buigen. Hij kon het niet begrijpen. Maar toen, het volgende wat hij ontdekte

was dat hij door zijn broers werd bedrogen. Hij zei: "Wat schilder ik hierop? Wat is deze voorkennis die ik ontvang?" Hij keek naar zijn eigen leven.

¹¹⁷ En elk mens kan uw eigen leven bekijken en ongeveer zeggen wat u bent, als u uw eigen leven slechts nacheekt, of u werkelijk een Christen bent of niet. Let op de dingen die u doet en wat u zegt en met wie u omgaat, enzovoort. U zult ontdekken of u daar werkelijk iets hebt of niet.

¹¹⁸ Hij had zijn leven gezien toen het in beweging kwam. En het volgende dat u weet: ze ontdekten dat hij in een kuil geworpen was; misleid door zijn broeders, verondersteld gedood te zijn en in een kuil geworpen en werd weer naar boven gehaald. Jozef voorzag dat. Hij zag zichzelf in de gevangenis. Hij zag zichzelf in de kerker. Hij zag dat God met hem was, wat hij ook deed, ook al... Hij was de vorst der voorspoed. De wereld was voorspoedig. Overal waar Jozef was, was er voorspoed, want hij was de vorst der voorspoed. En hij was een voorafschaduwung van Christus.

¹¹⁹ Overal waar Christus is, is er voorspoed. En als Christus naar de aarde terugkeert zal de hele vloek van de aarde weggenomen worden, een dezer dagen. De oude woestijn zal bloeien als een roos en de oneffenheden zullen vlak gemaakt worden. En ze zal in overvloed voortbrengen, want Hij is de Vorst der voorspoed, waar Hij ook is. Halleluja! De Vorst der voorspoed!

¹²⁰ We konden hier nu nog wel ongeveer een uur over doorgaan! Maar om nu voort te maken, moeten we ons haasten.

¹²¹ Nu kijk naar Jozef, toen hij het zag, toen hij alles wist wat hij deed. Hij had zijn broers die hem bedrogen hadden uiteindelijk bij hem zien komen, terwijl ze niet wisten wie hij was, en hen eerbiedig voor hem zien buigen. En diegenen die hem gekruisigd hadden, als het ware, hem in de grond wierpen, diegenen die hem aan de Egyptenaren verkocht hadden, al diegenen die hem slecht behandelden, stonden voor hem. En hij, de grote vorst; en ze beefden. En ze zeiden: "O dat..." Beefden, want ze zeiden: "Wij hebben onze broer gedood." En alles daarover en hoe dat het moest zijn in een voorafschaduwung.

¹²² Jozef, hij wist dat dat de toestand van de wereld zou zijn bij de komst van de Here Jezus, dus sprak hij over zijn beenderen. Hij zei: "Begraaf me hier niet. Maar ik wil elk getuigenis achterlaten wat ik kan, dat ik geloof dat er op een dag een opstanding zal zijn, daarginds waar diegenen die dezelfde inspiratie gehad hebben heengegaan zijn."

¹²³ En dit kan de Gemeente vanmorgen net zo zeggen! Alhoewel "fanatiek", zoals we genoemd worden; hoewel we in de Kracht van de opstanding geloven; hoewel we in Goddelijke

genezing geloven en alle bovennatuurlijke tekenen die Christus beloofde; moeten we de kant van “de ongeletterden” kiezen, of “de fanatici” enzovoort! Het maakt geen verschil wat we moeten incasseren, zolang we weten dat onze Verlosser leeft en het bewijs in ons hart heeft voortgebracht dat Hij leeft en regeert.

124 Jozef zei: “Ik wil elk getuigenis tegen de duivel afleggen wat ik kan.”

125 Dus wierp hij zijn beenderen daar neer en ze lagen daar vierhonderd jaar. Amen. Want het keek verder dan dat! Mensen zeggen: “Wat een fanatiekeling!” Het leek toen op een fanatiekeling, maar het bewees de Waarheid te zijn. Amen.

126 Zo zal het zijn voor iedereen die vanmorgen deze gezegende hoop van deze tekst heeft: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Ik weet het hoe dan ook!”

127 Ze zeggen: “O, we zijn hier voorspoedig. Heel Egypte bloeit terwijl we hier zijn”, al deze dingen.

128 Maar dat maakte geen enkel verschil. Hij wist met stellige overtuiging dat ze daar vandaan gingen. Hij zei: “Nu neem mijn beenderen mee daarheen en begraaf ze ginds in Egypte . . . ginds in het beloofde land, ginds in het land Kanaän, buiten Egypte.” Dus toen zij . . . Mozes verscheen, een andere geïnspireerde profeet, en hij had de beenderen van Jozef genomen en nam ze op en begroef ze in hetzelfde veld, dezelfde plek waar de rest van hen begraven lag. Hij ging zijn weg met de rest van hen. Waarom? Er was iets in hem. Iets in hem! Het maakt niet uit . . .

129 U hoort de rest van de mensen er daar niets over zeggen. “Nou ja, waar dan ook is goed.” Ze komen gewoon waar dan maar ook terecht.

130 Maar er was iets in hem, iets dat hetzelfde visioen had dat Job had, hetzelfde visioen wat de rest van hen had. Het maakte niet uit wat de rest van de wereld dacht, wat zij deden, dat had niets met Jozef te maken; dat had niets te maken met Abraham, met Isaak, met Jacob, met de rest van hen. Iets dreef hen naar dat beloofde land. Het leek fanatiek, maar ze wilden het omdat er iets in hen was. “Diepte roept tot de Diepte.”

131 Zo is het vandaag met elke gelovige. Er is iets in hen, dat hen Erheen drijft. Het maakt niet uit, u kunt van alles en nog wat proberen, maar er is iets dat dringt. U weet, zonder enige twijfel, dat er een Stad is waarvan God de Ontwerper en Bouwmeester is. U weet dat er daar iets is, dus dringt u Ernaar toe.

132 Nu, sinds de dag waarop zij hem begroeven, de beenderen daarginds, gingen honderden jaren voorbij.

¹³³ En uiteindelijk, op een dag: “Een Zoon werd ons geboren, een Kind werd ons gegeven. En men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Vrededorst, Eeuwige Vader.” En Hij kwam op aarde en Hij kwam langs de weg van een kribbe, arm en vernederd.

¹³⁴ Maar Iets in Hem dat wist! Hij stond daar met één profetie uit de Bijbel. Hij zei: “Breekt dit lichaam af en binnen drie dagen zal Ik hem weer doen herrijzen.”

¹³⁵ Hij was de enige Mens die dat kon zeggen, ooit in staat was om die uitspraak te doen, of ooit in staat zou zijn om dat te doen. “Ik heb macht om Mijn lichaam af te leggen; Ik heb macht het weder te nemen.” Dat is juist, Immanuël Zelf!

¹³⁶ En toen Hij stierf en op de dag van Zijn dood namen zij Hem van het kruis af en legden zij Hem in het graf. En Hij lag daar van vrijdagavond tot zondagmorgen, op die wonderbare paasmorgen toen Hij weer opstond. En Zijn ziel werd vrijgelaten uit de kerkers van de hel, daaronder, waar Hij heenging als zondaar voor u en mij, onze zonden wegdragend om ons een volmaakte zekerheid te geven. Geen reden meer om te twijfelen; gaf het een volmaakte zekerheid. Hij zei: “Ik . . .”

¹³⁷ Omdat Hij dat deed, werd Zijn ziel in de hel geworpen, omdat Hij een verwoorpene was. Hij was de “zondebok” van het Oude Testament, die, ze legden de zonden van de mensen op de zondebok en zonden hem een woestijn in om te sterven. Jezus was die zondebok die de zonden van de mensen op Zich had en werd weggezonden en ging in de hel om de foltering en te ondergaan. Zijn lichaam ging in het graf om de prijs van onze opstanding te betalen. O, tsjonge!

¹³⁸ Vervolgens op die paasmorgen, toen Hij uit het graf terugkwam, waar smarten van dood en hel Hem niet konden vasthouden. En toen Hij op paasmorgen weer opstond, niet alleen stond Hij op, maar zo kwamen ook Job, Jacob, Abraham, Isaak. Alle overigen kwamen in de opstanding in Mattheüs 27: “En verschenen aan velen en overal in de straten.” Dat door het zegel van hun getuigenis, omdat zij iets in zich hadden, dat zei: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.” En aan elke persoon . . . Nu wisten ze!

¹³⁹ God wist, dat in de toekomst, dat theologen vat op deze Bijbel zouden krijgen. Ze wisten dat knappe mannen Er vat op zouden krijgen, dat ze hun eigen uitleg Eraan zouden geven, dat ze zouden zeggen: “O, het betekent niet *dit*. Het betekent niet *dat*.”

¹⁴⁰ Dus om ervoor te zorgen dat Zijn grote plannen in de toekomstige tijdperken vervuld zullen worden . . . Luister nu goed terwijl we de dienst sluiten. Om in de toekomstige tijdperken, zodat Zijn plan vervuld zal worden, gaf God er een duidelijk getuigenis aan.

141 We kunnen Het lezen en zeggen: “Ik geloof Het.” Dat is met het hoofd. Dat is intellectueel geloof. Dat is theologie wat het verstand betreft. Maar er is iets dat daarboven gaat. Dat klopt.

142 Hij stond niet alleen op uit het graf, maar Hij voer op naar de Hoge en zond de Heilige Geest terug. “Hij voer op naar de Hoge en gaf gaven aan de mensen, voerde gevangenen mee, en gaf gaven aan de mensen.”

143 En vandaag, nadat theologen aan de Bijbel hebben getornd, nadat kerkelijke organisaties zijn opgezet en zij zeggen: “Zo, *dit* is wat we nodig hebben. Sommige mensen liggen onder de kerk begraven, sommige heiligen; we zullen enkele van hun beenderen opgraven en die hierheen brengen.” Enigen van hen zeiden: “We zullen een kerk op het graf bouwen waar Hij—waar Hij werd gekruisigd, of waar Hij werd begraven. We zullen daar een kerk bouwen.” Mensen, in het materiële, proberen materiële dingen te doen, maar het betekent helemaal niets. Het stelt niets voor. Het is allemaal onzin en maakt niets uit.

144 Maar de werkelijke opstanding is diegenen die met Hem gestorven zijn, wedergeboren zijn, die dat “weet het” geloof hebben. “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.” En God werkt mee met die mensen “met tekenen en wonderen” en de grote opdracht hier, die laat zien dat Hij uit de dood opstond en die zichtbare tekenen en wonderen laat zien.

145 God zegene u. Gelooft u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Uitg.] Gelooft u het met heel uw hart?

146 Laat ons nu snel naar huis gaan. Ga ontbijten en kom weer terug om negen uur. En we laten de jongens om negen uur beginnen met het uitdelen van de gebedskaarten.

147 En zeg vanmorgen aan mijn... en de laatste woorden hierover, todat ik terugkeer. Dezelfde Here Jezus die uit de dood verrees, leeft vandaag en kan precies dezelfde dingen doen die Hij beloofde. “Deze tekenen zullen hen vergezellen die geloven, ja zelfs totdat Ik weer terugkeer.” Hoewel u verstoten wordt, hoewel u “fanatiek” genoemd wordt, toch is Hij nog hier in al Zijn Kracht. God zegene u. Ik bid dat God u vandaag een Pasen zal geven dat u nooit zult vergeten, zolang u leeft.

148 Nu zegt u: “Bent u tegen hen, die mensen die naar kerken gaan en grote kruisen en zo?” Nee hoor, mijn broeder. Die dingen, zo goed als ze mogen zijn, het is net als worden... Hier is hoe ik over die grote kerken denk.

149 U zegt: “O natuurlijk, als de Here ons een geweldig grote plaats zou geven, zou ik het waarderen.”

150 Maar hier is mijn idee daarover. Hebt u er ooit aan gedacht om hier naar de gieterijen en fabrieken te gaan en een grote, lange passagierstrein te bouwen, luxueus, en de zittingen allemaal prachtig opgepoetst en de grote fluit er bovenop en

de machinisten er in plaats te laten nemen, zonder enige stoom om hem ermee voort te trekken? Zie? U... Het zou gewoon geen enkel goed doen. Ik zou liever ergens een handkar hebben met een beetje stoom erin dan dat alles te hebben, (zou u dat ook niet willen?), omdat u ergens heen zult gaan. Dat is waar. Dus, nu onthoud dat gewoonweg, de werkelijke opstanding, de werkelijke zaak.

¹⁵¹ U zegt: “Dat ding kan daarginds uit zichzelf lopen.” Hoe kan het lopen? Bewijs het mij.

¹⁵² En dat is wat wij gedaan hebben. Wij hebben de zittingen met pluche bekleed. We hebben de fluit opgepoetst. We hebben de geleerden opgepoetst om met geweldige theologie te onderwijzen en ontzettend grote woorden te gebruiken die alleen maar zullen... grote dingen, dat zij haast de hele avond in hun woordenboek studeren voor een prediking om het de volgende morgen naar buiten te brengen “met grote opgeblazen woorden”. Maar broeder, voor mij is dat onzin.

¹⁵³ Geef mij Christus. Geef mij de opstanding. Geef mij het bewijs in mijn hart dat Christus opstond uit de dood. [Broeder Branham klopt drie keer op de preekstoel—Uitg.] Dat maak het vast voor mij. Amen.

¹⁵⁴ Geef me iets wat ik met Paulus uit het verleden kan zeggen, bij die grote donkere kamer die daar voor mij als sterveling staat. En ik ben geen baby meer, dat ik weet dat elke keer als mijn hart klopt, ik daar die grote donkere kamer, genaamd dood, tegemoet ga. Elke keer; en op een dag zal het voor het laatst kloppen en moet ik die kamer des doods binnengaan met iedere sterveling.

¹⁵⁵ Maar ik wil zeggen met Paulus, die grote apostel, zoals hij zei: “Ik wil Hem kennen in de Kracht van Zijn opstanding”, dat wanneer Hij vanuit de doden roept, ik er op dat moment met Hem uit zal komen. Dat is wat ik wil: “Hem te kennen”, vanmorgen. Dat is waar ik God dankbaar voor ben: “Ik ken Hem in de kracht van Zijn opstanding.” Dat: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”

¹⁵⁶ Deze verblinde ogen, die eens blind waren, zijn geopend. Dit kleine oude zwakke lichaam van ongeveer zevenenvijftig kilo dat hier rondwankelt, is... vlees heeft het bedekt. Dit hart dat eens zwart van zonde was is wit gemaakt. Deze verlangens die vroeger de dingen van de wereld liefhadden, zijn tweeëntwintig jaar geleden gestorven en het is nu weer opgestaan.

¹⁵⁷ En deze sterfelijke ogen waardoor ik kijk, ik heb het voorrecht gehad door de genade van God om de lammen te zien lopen, de blinden konden zien, o, de grote tekenen en wonderen en de krachten van God. Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Ik weet het zonder enige twijfel. Ik weet het. Ik weet het. Ik weet het. Mijn Verlosser leeft, amen, voortdurend, de hele tijd. Hoewel mijn nieren in mijn binnenste smachten van

verlangen, hoewel mijn tong aan mijn lippen kleeft, hoewel de huidwormen mijn lichaam opeten, hoewel een grafsteen wordt opgericht, toch weet ik dat mijn Verlosser leeft. Amen.

Zullen we bidden!

¹⁵⁸ Hemelse Vader, wij danken U vanmorgen voor deze opstanding. O God! Eens een zondaar, gebonden door de ketenen van zonde; eens in de gevangenis, met omstandigheden; achtervolgd, eng, bang voor de dood, bang om U te ontmoeten, maar op een heerlijke dag kwam er daaruit een opstanding. Christus verrees in het hart en vandaag hebben wij deze grote zekerheid. Vandaag leeft Hij oppermachtig en wij danken U voor Hem.

¹⁵⁹ En wij bidden nu Vader, dat U dit kleine gehoor zult zegenen, dat bijeengekomen is. Moge Uw Heilige Geest op een ieder rusten. Weest Gij met ons gedurende de komende dienst, Here. En moge de Heilige Geest vanmorgen in ons midden komen en elke zieke persoon genezen die in het gebouw is. Sta het toe, Here. Mogen de mensen hier vandaan gaan om zich dit Pasen altijd te herinneren. Sta het toe, Here. En mogen de grote machten, mogen de grote Engelen, die de steen op paasmorgen afwentelden, mogen zij vandaag aanwezig blijven om elke steen van twijfel af te wentelen, alle angst, alle onenigheid. Neem het uit de harten van de mensen. Sta het toe Here, dat de Heilige Geest in grote kracht neer mag dalen en toegang hebben tot een ieder. Sta het toe. Door Jezus Christus' Naam vragen wij het. Amen.

¹⁶⁰ Laten we opstaan.

De eerste die stierf voor dit plan van de
Heilige Geest,
Was Johannes de Doper, maar hij stierf als
een man;
Toen kwam de Here Jezus, zij kruisigden Hem,
Hij predikte dat de Geest de mens van zonde
zou redden.
Blijft druipen van bloed, ja, het druipt van
bloed,
Dit Heilige Geest Evangelie druipt van bloed,
Het bloed der discipelen die stierven voor de
Waarheid
Dit Heilige Geest Evangelie druipt van bloed.
O, toen stenigden zij Stefanus, hij predikte
tegen zonde,
Het maakte hen zo kwaad, dat ze zijn schedel
insloegen;
Maar hij stierf in de Geest, hij gaf de geest,
En ging om zich bij de anderen te voegen,
deze levengevende schare.
Daar zijn Petrus en Paulus en Johannes de
goddelijke,

Ze gaven hun leven opdat dit Evangelie kon
 schijnen;
 Zij vermengden hun bloed, zoals de profeten
 uit vroeger tijden,
 Opdat het ware Woord van God eerlijk
 verteld kon worden.

Er zijn zielen onder het altaar, die roepen:
 “Hoe lang?”

Tot de Here diegenen straft die verkeerd
 hebben gedaan;
 Maar er zullen meer gaan zijn die hun
 levensbloed zullen geven
 Voor dit Heilige Geest Evangelie en zijn
 karmozijnrode stroom.

Blijft druipen van bloed,
 Dit Heilige Geest Evangelie druipt van
 bloed,
 Het bloed der discipelen die stierven voor
 de Waarheid
 Dit Heilige Geest Evangelie druipt van
 bloed.

¹⁶¹ Hebt u Hem niet lief? We zingen dat kleine lied omdat wij geloven dat het Heilige Geest Evangelie nog steeds druipt van Bloed. Het is een wijze van vervolging. Het is een wijze van misverstaan. Dat klopt. De wereld weet Het niet. De wereld heeft het nooit geweten. “De wereld zal u haten. Maar houd goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.” Zij begrijpen Het niet. “Het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid.” Maar er is Iets diep in het hart van de gelovige dat zegt: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Ik weet het zonder twijfel.”

¹⁶² Voelt iedereen zich goed? Zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Uitg.] Nu, schud iemand die naast u staat de hand, zeg: “Prijs de Here.” Prijs de Here. Prijs de Here. Prijs de Here. Dat is fijn. Dat is fijn.

¹⁶³ Neem vanmorgen uw positie in met Christus. Hij stond op uit de dood. Neem de weg met de weinige verachten des Heren. Goed.

Nu, zullen we onze hoofden even buigen.

¹⁶⁴ En nu, denk aan de diensten, over slechts een paar minuten. We beginnen dan weer, om—om negen uur; gebedskaarten zullen worden uitgegeven. Om tien uur, zo de Here wil, zal de voordienst beginnen. De dienst van de prediking zal dan ongeveer beginnen, om ongeveer—ongeveer tien uur, denk ik. En wees hier vroeg, om negen uur, om uw gebedskaarten te krijgen. En de jongens zullen hier zijn om de gebedskaarten om negen uur vanmorgen uit te geven. Goed.

¹⁶⁵ Ga nu snel naar huis. Als u moet eten, ga uw gang. Als dat niet hoeft, kom dan terug zonder te hebben ontbeten. Wel, we eten toch al teveel. Dus kom dan terug, vastend, u verheugend, met een oprecht hart.

¹⁶⁶ Houd dat gewoon in uw gedachten: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Ik weet dat Hij leeft. De vreugdeklokken luiden in mijn hart! Omdat Hij opstond, zal ik ook opstaan. Want ik ben al tijdelijk, positioneel met Hem opgestaan, nu, ‘gezet in hemelse gewesten in Christus Jezus’.”

¹⁶⁷ Nu, laten wij onze hoofden buigen, overal in het gebouw. En ik heb Broeder Beeler, een van de voorgangers hier, gevraagd. . .

¹⁶⁸ Broeder Tom Meredith, ik heb hem daar achterin ook gezien, we zullen hem iets later in de dienst gebruiken.

¹⁶⁹ En nu, Broeder Beeler, als hij naar voren wil komen terwijl iedereen met hun hoofd gebogen in gebed, vragen we hem om ons met gebed te laten gaan. Goed, Broeder Beeler, als u wilt. . .

MIJN VERLOSSER LEEFT DUT55-0410s

(My Redeemer Liveth)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op de morgen van Paaszondag bij zonsopgang, 10 april 1955, in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, U.S.A. en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling werd gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2009 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org